

[Asger Jensen.]

nen, hvilket forslaget her bygger på, ville det være irrelevant at tage en drøftelse op på ny af, om man skulle have et flerstrengt system. Derfor synes jeg, det er ganske forståeligt, at diskussionen har formet sig, som den har.

Børneværnet kan man vel ikke sige at der er stor principiel uenighed om, men der er dog nogle praktiske ting, man ser lidt forskelligt på. Netop for også her at fastholde én samlet administration, siges det udtrykkeligt, at der skal være den samme administration for børneværnet som for socialvæsenet i øvrigt. Det er et spørgsmål, hvorvidt det er rigtigt med et specielt børneværnsudvalg. Jeg har i hvert fald en formodning om, at det må gå sådan, at den behandling, som skal finde sted i dette udvalg, mere og mere bør ske efter sagkyndig vejledning, sådan at udvalgets arbejde mere er administrativt, og i så fald ville der ikke være noget i vejen for, at der kunne være ét udvalg, der administrerede hele området. Nu er der jo stor interesse for det, man kalder det folkevalgte element, men jeg håber, at man ad videnskabelig vej kan finde frem til, hvordan man bedst hjælper disse børn, således at det ikke fremefter skal ske efter et følelsesprincip, som det nok, når det kommer til stykket, er meget usikkert at bygge på.

At der efter lovforslaget skal være et flertal af kommunalbestyrelsesmedlemmer, er jo velkendt og i hvert fald ingen urimelig ting. Det er ikke i det nye forslag sagt, at der både skal være mænd og kvinder i børneværnsudvalget. Jeg er ikke sikker på andet, end at den dag godt kunne komme, hvor man er nødt til at skrive, at der bør også være mænd i børneværnsudvalget, for så megen ligestilling må mændene nok have, at de har lov til at være med også på disse områder. Samarbejdet mellem amter og kommunalbestyrelser har været drøftet meget i udvalget, og det omtales også i betænkningen. Her er det jo i høj grad noget nyt, der bygges op, og det er rimeligt og forståeligt, at her kan være problemer, som man måske ser forskelligt på fra amter og fra kommunalbestyrelser, men ved et fornuftigt samarbejde mellem disse parter, som jeg ikke tvivler på kan etableres, skulle disse ting nok hurtigt gå i lave.

Der er stillet et lille ændringsforslag med

hensyn til planlægningen, hvor det understreges, at kommunerne bør komme med et oplæg, og så er det amterne, som har den endelige indflydelse på, hvordan planerne skal være. Det er nok en fornuftig ordning.

Der er også drøftet meget det problem, om de større kommuner, som selv har sagkyndig bistand, skal ind under de samme retningslinjer som kommuner, der ikke har denne sagkyndige bistand. Her tror jeg, man har fundet frem til det rigtige, idet man kun fastlægger et princip i loven, men gør det så smidigt, at dér, hvor man har denne sagkyndige bistand, vil man i høj grad bygge på den, sådan at der ikke skal finde dobbeltbehandling sted.

Med hensyn til kvalifikationsnævn, som vi nu er enige om på nær socialistisk folkeparti, tror jeg, det er en rimelig form, at man kun gør indhentning af en vejledende udtalelse obligatorisk ved den første ansættelse i amterne af en social leder. Derefter kan kvalifikationsnævnet fungere på den måde, at kommuner — enten det er primærkommuner eller amtskommuner — kan spørge dette nævn; det er jo muligt, at det kan få en fremtid for sig på den måde.

Som hr. Niels Mørk sagde, er der ikke i betænkningen røbet noget om socialdemokratiets endelige stilling til lovforslaget. Derimod er der en programmerklæring på en hel række punkter, som ikke har med styrelsesloven at gøre; det har man jo ret til at skrive. Men det var rart at vide, om socialdemokratiet dog ikke aktivt vil være med i opbygningen af den nye styrelse af socialvæsenet.

Hr. Niels Mørk spørger, hvad det koster. Enhver må vist erkende, at det er meget svært at sige, hvad en sådan administration vil koste, men vi ved da, at vi har de 100 mill. kr., som det koster at administrere sygekasserne, at begynde med til denne administration, så mon det skulle være nogen større økonomisk belastning nu at få det hele rationaliseret på denne måde.

Jeg skal hermed på det konservative folkepartis vegne anbefale, at man stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag, men stemmer imod de af mindretallene stillede ændringsforslag.

Holger Hansen: Jeg skal ikke gøre noget forsøg på at gennemgå den overordentlig